

Puhe isälleni

Isäni **Nils Valdemar Nylund** syntyi ensimmäisen maailmansodan lopussa (1.9.1916), samana vuonna kuin **Albert Einsteinin** yleinen suhteellisuusteoria julkaistiin. Hauska yhteensattuma sinänsä, koska minun sotani hänen kanssaan on ollut taistelua suhteellisuuden ja ehdottomuuden välillä.

Isä on ollut ja on edelleen paikallisen ruotsinkielisen helluntaiseurakunnan uskollinen palvelija ja vanhemmistoveri. Yhteisön arvot ja käytösnormit olivat aikanaan kuin kiveen hakatut. Minä aloin jo teini-ikäisenä lyömään päätäni lain tauluja vastaan. Kuuntelin salaa oven takana kun isäni särkyneellä sydämellä osallistui päätökseen erottaa minut seurakunnasta, koska olin tupakoinut ja seurustelin ei-uskovaisen tytön kanssa. Se sattui aika pahasti, mutta oli samalla nuoruuteni suurin helpotus. Mutta taistelu isän arvomaailman ja roolin kanssa ei loppunut siihen. Suuri osa aikuiselämäni on ollut jatkuvaa sylipainia isältäni saamani perinnön kanssa.

Olin pyytänyt, että hän pitäisi syntymäpäiväjuhlansa Ystävyiden Majatalossa. Pitkän harkinnan jälkeen hän kieltäytyi ajatuksesta. Vasta myöhemmin hän kertoi, että hän arveli huonon kuulonsa takia jäävänsä täällä omien juhliensa sosiaalisen kanssakäymisen sivustakatsojaksi. Niin olisi varmaan käynytkin. Onneksi hän osasipittää puolensa. Hyvin heikoilla voimillaan hän oli laittanut itse rakentamansa kodin, pihan ja nerokkaan verstaansa paraatikuuntoon ja piti kaksipäiväiset juhlansa juuri siellä missä niiden pitikin olla – omilla rakkailla juurillaan.

Isä on elämäni aikana pitänyt minulle monta puhetta ja puhuttelua. Päätin, että omaani en panttaa hänen haudalleen asti, vaan pidän sen nyt. Koska olen vuosien ajan suoraan jarivien välistä kirjoittanut vanhemmis-tani asioita jotka ovat jättäneet heidät ehkä vähemmän imartelevaan valoon haluan nyt jakaa Ystäväkirjeen luki-joille jotain siitä arvostuksesta jota tunnen isääni ja äitiäni kohtaan:

Rakas 80-vuotias isäni.

3+12 asiaa

“Syntymäpäiväsi kunniaksi haluan kertoa jotain siitä mitä olet minulle esikuvasi kautta antanut.

Mutta ennen sitä haluan sanoa kolme asiaa:

Ensinnäkin, tärkeintä minulle on viime vuosina sinun kanssa syntynyt *minä-sinä* suhde, jossa minä olen uskaltanut olla minä ja sinä olet ollut sinä koko painollasi. Mikään *minä-ja-minun-hyvä-isäni-suhde* ei voi koskaan korvata näitä kohtaamisen hetkiä, jotka ovat täysin riippumattomia sinun hyvistä tai huonoista ominaisuuksistasi.

Toiseksi, kun nyt kuitenkin aion kertoa myös siitä mitä olen esimerkkisi kautta saanut, pyydän sinua pitämään kiitoksen itselläsi ainakin iltaan asti. Tiedän että olet herkkä panemaan Jumalan tiliin kaiken mahdollisen hyvän. Niinhän se pohjimmiltaan onkin. Kaikki rakkaus on Jumalan rakkautta. Mutta pyydän sinua, älä tällä kertaa heti pesedy sinulle kuuluvasta kiitoksesta. Kiitä sinä illalla Jumalaa minkä jaksat, mutta anna minun nyt kerrankin kiittää sinua niin paljon kuin haluan.

Kolmanneksi, kaikilla asioilla on varjopuolensa. Niin on myös näillä. Niistä olen kuitenkin puhunut ihan tarpeeksi. Nyt on aika ihailta myös valoa.

Jäin eilen illalla miettimään mitä sinun antamastasi henkisestä perinnöstä jään kiitollisuudella kantamaan ja kehittämään edelleen omassa elämässäni. Melkein nolostuin kun huomasin kuinka paljon olen sinua jo seurannut. Kaikkina niinä vuosina jolloin olen vain verrannut itseäni sinuun ja mielessäni (muutaman kerran käytännössäkin) taistellut kanssasi en ole huomannut kuinka monessa asiassa kuitenkin olen kulkenut sinun jalanjälkiäsi. Joiltakin osin kadun sitä. Olen monasti hukannut oman persoonani sinulta omaksumani roolin alle. Mutta ihan tietoisesti ja selväpäisesti valiten haluan myös seurata sinua.

Kun aloin iltanuotion ääressä kirjoittaa muistiin sinulta saamani perinnön palasia sain jo viidessä minuutissa kokoon kaksitoista asiaa. Koska tiedän että rakastat Raamatussa esiintyviä pyhiä lukuja päätin lopettaa siihen. Nämä kaksitoista ominaisuutta minä sinussa näen ja olennaisen niistä haluan pitää perintönä sinulta – perintönä joka ei kuole sinun kanssasi.

Vieraanvaraisuutesi

Aina kun ihmiset kysyvät mistä olen saanut motivaation ylläpitää Ystävyiden Majataloa sanon, että tarina on pitkä, mutta sen tarinan ensimmäisessä luvussa kerrotaan minun duunari-isästäni joka rakensi selkänahastaan repien kodin perheelleen. Se oli kaksikerroksinen koti, jonka toinen kerros oli varattu kotimaassaan lomalla oleville lähetyssaarnaajille ja kaiken maailman kiertolaisille. Itse asiassa vieraille varattu kerros valmistui ensin. Vieraat muuttivat kotiimme ennen meitä.

Muutenkin muistan kotimme vieraanvaraisena. Meillä yöpyi kaikkennäköistä matkasaarnaajaa, meillä vietettiin kesäisiä mansikkakakkujuhlia ja jouluna naapurit tulivat meille pelaamaan seurapelejä.

Kiitos siitä vieraanvaraisuuden hengestä jonka olet esimerkilläsi minulle opettanut. Se jatkaa omaa elämäänsä Ystävyiden Majatalossa.

Yritteliäisyytesi

Yrittäjähän sinä olet ollut koko ikäsi (kolme sukupolvea taaksepäin . ovat olleet kyläseppiä. Isä kokosi nuorena omaa Wing-merkkistä pyörää myyntiin. Sen jälkeen hän opetteli oma-aloitteisesti peltisepäksi ja automaalariksi, perusti autokorjaamon ja huoltoaseman, joka meni konkurssiin. Sen jälkeen hän oli aluksi Sisu-tehtaan maalaajana, kunnes tehdas palkkasi hänet maalareidensa kouluttajaksi ja yksityisten urakoiden tekijäksi.) Muistan kun yritit opettaa minuakin korjaamaan pyöriä (olin ehkä kahdentoista vanha) mutta hätäännyt kun lähdin kiinnittämään tolppamainoksia palveluistani Äminneen asti. Veroasiat ja jotkut muut juridiset muodollisuudet eivät kuulemma olleet kunnossa. Jouduin hakemaan ne takaisin, koska halusit että poikasi olisi myös rehellinen yrittäjä.

Kiitos siitä yrittämisen ja aina vain uudelleen yrittämisen esimerkistä, jonka olet minulle antanut. Olen totisesti tarvinnut sitä.

Sitkeytesi ja kärsivällisyytesi

Et ole toittanut meille mitään sitkeyden ihanteita. Et ole saarnannut suomalaisesta sisusta tai ruotsalaisesta kunnianhimmosta mutta olemuksessasi on elänyt ja elää edelleen

sitkeää peräänantamattomuutta (Olin katkera naurusta kun kuulin isän syntymäpäivälahjatoiveesta: kulmahiomakone.). Olet jaksanut pitää kiinni työstäsi, velvollisuksistasi ja kutsumuksestasi silloinkin kun vuosiin ei ole näkynyt mitään radikaaleja muutoksia parempaan. Kaksi vuotta sitten kokosit lapsesi perheineen yhteiselle aterialle Hankoon. Pidet siellä siunaavan jäähyväispuheen josta sai sen vaikutelman että olet jo väsynyt elämään ja aikeissa kuolla. Mutta vielä sinä vain täällä sinnittelet. Kiitos siitä. Kärsimättömästi nopeita muutoksia odottavana ihmisenä tarvitsen tätä esimerkkiäsi.

Vihkiytyneisyytesi

Se että sisäisesti ja koko olemuksellaan sitoutuu olemaan uskollinen asioille, yhteisölle ja toiselle ihmiselle on tämän päivän kokeilija- ja maistelija-sukupolvelle harvinainen ominaisuus. Sinä olet antanut esimerkin siitä mitä on pysyä vihkiytyneenä silloinkin kun homma ei enää anna mitään, eikä tunnu enää hyvältä – silloinkin kun se sattuu. Vaikka vihkiytymisemme ei aina kohdistukaan niin pyhiin asioihin kun kuvittelemme, niin minusta kokonaisvaltaisessa vihkiytymisessä itsessään on jotain pyhää. Mitä muuta ihmiseltä voi odottaa kuin täysipainoista antautumista sille minkä uskoo oikeaksi. Sinä olet antanut minulle hyvän esimerkin todellisesta vihkiytymisestä.

Mustavalkoisuutesi

Tällä termillä kuvataan yleensä hyvin ahdasmielistä ihmistä jonka maailmassa on vain enkeleitä ja perkeleitä. Et sinä sellainen ole ollut. Olet kyennyt näkemään paljon muitakin elämän värejä. Mutta hyvyyden ja pahuuden todellisuus on sinulle aina ollut äärimmäisen tärkeä. Täytyy sanoa että tämä on sinulta saamani perinnön ehdottomasti raskain osa. Olen lukemattomat kerrat hikoillut ja itkenyt sen alla. Usein se on tuntunut kiroitulta hirttosilmukalta josta haluaisin vapaaksi. En enää. Aion elämäni loppuun asti suhtautua hyvään ja pahaan vähintään yhtä vakavasti. kuin sinä. Kiitos siitä, että et päästänyt minua tässä asiassa helpolla.

Rakkautesi kirjoihin

Olet jälkeenpäin moittinut itseäsi siitä ettet aikanaan viettänyt poikiesi kanssa tarpeeksi aikaa. Mutta luit sinä meille kuitenkin iltaisin Raamatun kertomuksia ja keräsit pyhäkoulun kirjasto vintin rappusten viereen rakennetulle hyllylle. Nautin kertomuksista ja käytin kirjastoasi. Sinulta minä olen omaksunut kunnioituksen ja rakkauden kirjoja kohtaan. Se on ollut elämäni suurimpia siunauksia.

Noin 10 000 keräämäni kirjan jälkeen saan edelleen tärkeän osan hengellisestä ravinnostani kirjoista.

Aina kun tulen täällä käymään silmäni kiinnittyvät ensimmäiseksi sänkyä vierellä olevaan suurennuslasiin – ja sydämessäni värähtää kipeä liikutus: “Isä aikoo lukea loppuun asti.” Jos joskus menetät näkösi (niinkuin olit ennen leikkausta vähällä menettää) olen aivan varma siitä, että äiti tekee sen mitä sinä teit aikanaan meille: Hän lukee sinulle kirjoja ääneen. Jos niin käy haluan itsekkin tulla lukemaan sinulle ääneen mitä ikinä haluat.

Uskosi ja luottavaisuutesi

Sinä olet ilmeisesti ollut hyvin luottavainen ihminen. Olet aina halunnut uskoa ihmisistä hyvää ja olet luottanut Jumalaan. Minun kohdalla luottamuksesi on tosin muutaman kerran pettänyt, mutta olet aina palannut siihen takaisin.

Sekä luottavaisen esimerkkisi kautta, että niiden kipeiden hetkien kautta jolloin et ole minuun enää jaksanut luottaa, olen oppinut pitämään luottamusta yhtenä kallisarvoisimpana lahjana mitä ihminen voi toiselle antaa ja uskoa Jumalaan kaikkein kalleimpana lahjana mitä ihminen voi saada. Vaikka olenkin aika synkkämielinen, peloille altis ja kyynisyyteen taipuvainen olen kuitenkin säilyttänyt sinulta saamani luottavaisuuden elämäni perusvireenä.

Uskalluksesi muuttua

Vielä kymmenen vuotta sitten olin ihan varma siitä, ettei tuohon vanhaan uskovaiseen päähän saa edes lekalla taottua mitään uutta. Olin väärässä. Pyydän anteeksi että aliarvioin sinua. Olen viime vuosina suurella kunnioituksella, ihailulla ja ylpeydellä kunnellut sinua kun väsyneen surullisena ja joskus ihastuttavan suuttuneenakin olet asettanut kyseenalaiseksi monia elämäsi kaikkein tärkeimpiä asioita ja arvoja. Niinä hetkinä olisin melkein toivonut, että sinun ei koskaan olisi tarvinnut sitä tehdä – koska se sattuu niin paljon. Olen tuntenut myös sääliä ja ajatellut että olisi ollut helpompi jos olisit saanut kuolla rauhassa vanhojen ja tuttujen itsestäänselvyyksien kanssa.

Mutta aion ottaa antamasi haasteen vastaan. Kun itse saavun loppusuoralle uskon muistavani sinun viimeisiä vuosiasi. Haluan vielä silloin olla yhtä nöyrä kuin sinä asettamaan oman varman vakaumukseni ja “selvän tietoni” uuteen vaakakuppiin.

Esirukouksesi

Minulla on lapsellinen teoria jonka mukaan sinun esirukouksesi ovat antaneet Jumalalle vapauden olla epäreilu minua kohtaan. Epäreilu siinä mielessä, että Hän on joskus puuttunut asioihini enemmän kuin monen muun elämään (eikä se ole aina ollut hauskaa). Ehkä tasapuolisuuteen sitoutunut Jumala saa erivapauksia sellaisilta esirukoilijoilta kuin sinä. Jos niin on, tässä maailmassa taitaa olla aika monta ihmistä joille Jumala on päässyt antamaan erikoiskohtelun. Jos joku on valittanut Hän on voinut sanoa: *“Syytä Nisseä, hän rukoilee jatkuvasti sinun puolestasi.”*

Kiitos Isä esirukouksistasi. Mitä vanhemmaksi itse tulen sitä enemmän arvostan niitä. Kiitos myös siitä kerrasta jolloin sanoit ettet enää jaksa rukoilla puolestani vaan jätit minut Herran haltuun. Se helpotti. Sain vapauden seisoa omillani Jumalan edessä, sensijaan että olisin koko ajan tehnyt sisälläni tiliä sinulle.

Siunauksesi

Vanhan Testamentin aikana pojat taistelivat ja kilpailivat isän siunauksesta (millähän ne tytöt elivät?). Työssäni olen lukemattomat kerrat nähnyt kuinka kipeää ja orpoa on aloittaa itsenäinen elämä ilman vanhempien siunausta.

En usko, että meidän veljesten on tarvinnut kilpailla sinun siunauksestasi. Olet antanut sen jokaiselle meistä niin varauksettomasti kuin olet osannut.

Rakas isä. Olemme kulkeneet aika erinäköisiä polkuja. Ehkä olet joskus luullut niitä ihan eri poluiksi. Silti uskon että meitä yhdistää ihmislapsen pitkä tie äidin rinnoilta mieheksi

joka uskaltaa seisoa omilla jaloillaan Jumalan ja ihmisten edessä ja pystyy aikanaan siunaamaan niitä jotka seuraavaksi ottavat ensiaskeleitaan.

En voin sanoin ilmaista kuinka paljon arvostan siunaustasi. Haluan vain vakuuttaa sinulle, että se on siunaus joka ei löydä päätepysäkkiään minussa. Olen antanut sen edelleen ja tulen jakamaan sitä niin monelle kuin ehdin.

Sen että olet

Istuin eilen illalla laiturilla muutaman vieraan kanssa ja kerroin heille, että olin valmistamassa sinulle puhetta sinulta saamastani perinnöstä. Nuori nainen kysyi minulta: *“Entä jos en löydä vanhemmistani mitään sellaisia ominaisuuksia joita voisinkin kunnioittaa?”*

Onneksi minulla ei sitä ongelmaa ole. Tosin ei minunkaan listani hänen iässään olisi ollut näinkään pitkä.

Sanoin hänelle että minusta vanhempien kunnioituksen peruslukema on kytketty siihen olenko itse kiitollinen omasta olemassaolostani. Minä olen. Siksi minun on nyt helppo kunnioittaa sitä että te olette, isä ja äiti – täysin riippumatta siitä minkälaisia te olette olleet. Tulette aina olemaan olemassa – rakastettuina ja arvostettuina. Haluan myös vakuuttaa teille, että kipeitten muistojen kohdalla olette olemassa anteeksiannettuina ja armahdettuina.

Rakas isä, en tiedä tuliko minua tehdessä edes hiki, mutta minä olen koska sinä olet ja siitä olen kiitollinen.

Ai niin ja sitten se pyhä kahdestoista juttu:

Flirttailusi

En ole koskaan nähnyt sinun käyttäytyvän törkeästi äitiä tai muita naisia kohtaan. Mutta en minä myöskään ole nähnyt sinun tekevän äidiltä tai muitakaan naisista vain tylsiä sukupuoleettomia “sisaria Herrassa”. Olet hurskas mies - ärsyttävänkin hurskas olet joskus ollut – mutta yksi asia sinulta ei ole koskaan kokonaan hävinnyt: tietty leikkisä ja pikkuviettelevä pilke silmäkulmassa. Kaikkien omien ahdistustesi alla olet ilmeisesti aina tiennyt olevasi mies ja olet aina pitänyt naisia naisina.

Niin tylsäksi en minäkään aio elämäni päästää ettenkö muistaisi sitä että elämä on ainakin salaa myös eroottista.

Kiitos siitä että olit ja yhä olet mies.

Jos minun viisi lastani joskus voivat tunnistaa joitakin näistä ominaisuuksistasi minussa toivon, että he silloin muistelevat myös sinua.

Olet minulle rakas.

Paljon hyvin ansaittua ja lahjaksi saatua onnea sinulle toivoo poikasi **Daniel**.

Rakkaissa onnitteluisissa mukana ovat myös

Raili ja lapsenlapsesi **Jemina, Alex, Tiu,**

Martin ja **Paul**.